

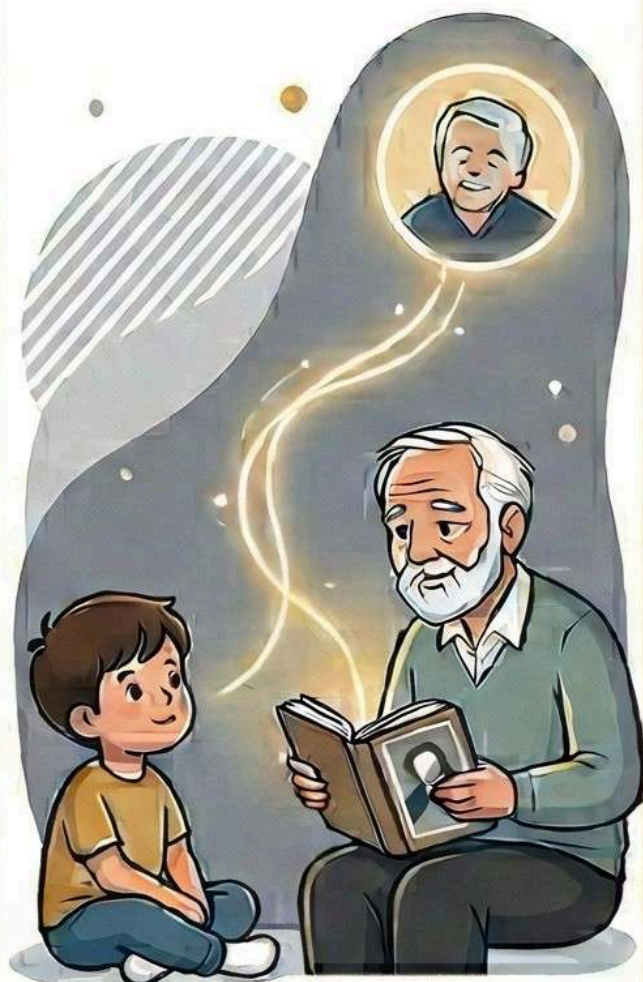
יום השואה - טקסים ומנהגים

זיכרון ועתיד

זוכרים את העבר, בונים
עתיד של שלום ותקווה.

מדור לדור

מקשיבים לסיפורים
של שורדי השואה
ומעבירים את הזיכרון.

קריאת שמות

לְכֹל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
מְרִים דָּוֶד מְרִים
שְׁלֵמָה

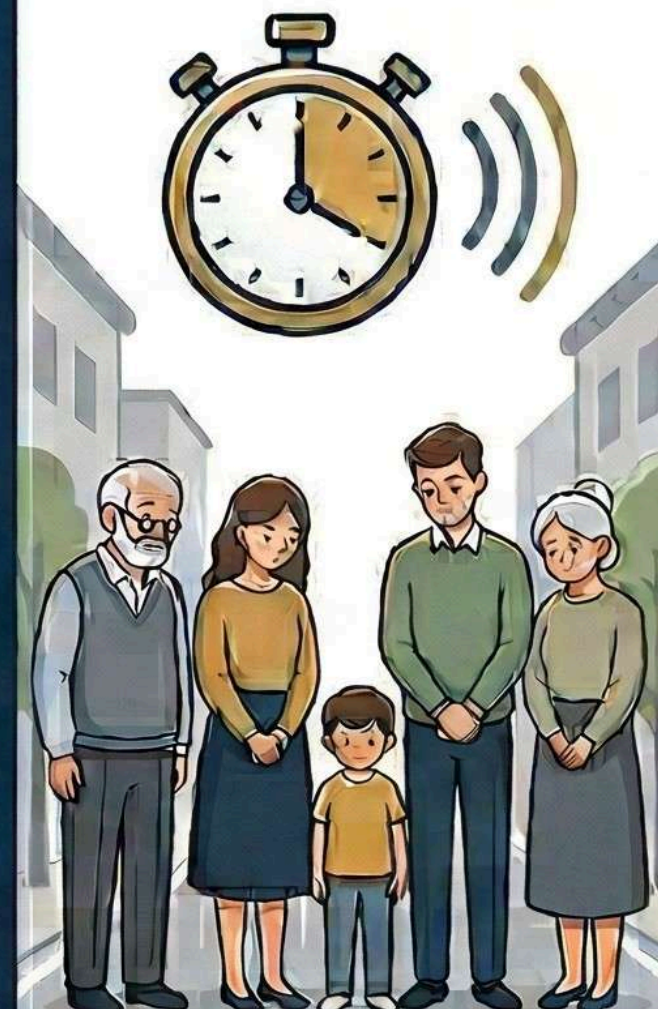
"לְכֹל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם."
קוראים את השמות
כדי לא לשכוח.

נר זכרון

זוכרים את האנשים
בשואה

צפירה

בְּכֹל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ צְפִירָה
וְאֲנָשִׁים עוֹמְדִים דּוֹם

ספורו של הטלאי הצהוב

הטלאי הצהוב הוא סמל חשוב ועצוב של השואה.

1 מה זה הטלאי הצהוב?

1941

בשנת 1941 קבעו חק חדש.

כל יהודי מגיל שש היה חייב לשים טלאי על הבגד.

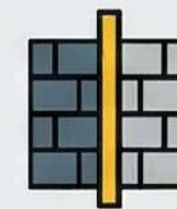

הטלאי היה חתיכת בד בצורת מגן דוד בצבע צהוב. על הטלאי הייתה כתובה המלה 'יהודי'.

למה הנאצים עשו את זה?

לדעת מי יהודי: בגלל הטלאי, כלם ברחוב ראו מי יהודי.

להפריד: הטלאי הפריד בין יהודים לאנשים אחרים.

לעשות רע: הנאצים רצו שהיהודים ירגישו רע ויתבישו במי שהם.

3

החוקים

היהודים היו חייבים לתפור את הטלאי חזק על הבגד, קרוב ללב. היה אסור לשים רק סכה.

אסור היה להסתיר את הטלאי עם תיק או עם מעיל.

יהודי שהלך ברחוב בלי הטלאי קבל ענש קשה מאד.

4

הטלאי היום

היום אנחנו רואים את הטלאי הצהוב במוזאונים ובטקסים של יום השואה.

הטלאי מזכיר לנו את ששה מיליון היהודים שנרצחו.

ביום השואה אנחנו זוכרים ומבטיחים: 'לעולם לא עוד'.

מבנה טקס יום השואה בבית הספר

3. הקראה של
טקסטים קצרים

2. דקת דומיה
(דקה של שקט)

1. הדלקת נרות זכרון

7. סיום בשירת המנון
המדינה, "התקוה"

6. תפלות מסרתיות
(לדגמה: 'אל מלא רחמים')

5. שירים עבריים
(שירים עצובים)

4. ספורים אישיים
מפי עד או ניצול

